

ГОРАЧАНАЦ

Школски лист ученика Основне школе „Горачићи” • октобар 2024. • број 6

У овом броју читајте:

**ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ...
ЗАСВИРАЈ, ЗАИГРАЈ И ЗА ПОЈАС ЗАДЕНИ!**

**НЕДЕЉА НОВЦА
ОБЕЛЕЖИЛИ СМО...
ДА СЕ НИКАД НЕ ЗАБОРАВИ**

РЕЧ ДИРЕКТОРКЕ

Поштовани читаоци,

Прошло је више од десет година од изласка нашег првог листа. Време брзо пролази, године се смењују, а ми настојимо оставити забележене све активности, пројекте, догађаје које смо реализовали са нашим ученицима и наставницима.

На страницама овог листа читаћете шта смо у протекле две године радили, са ким смо се дружили, где смо путовали, кога смо угостили. Било је много узбуђења и радости, много нових искустава, знања и успеха.

У годинама које следе и даље ћемо заједно радити на стварању окружења које је позитивно, стимулативно и мотивишуће. Верујем да ћемо заједно створити заједницу у којој ће свако од нас моћи да покаже свој пуни потенцијал.

Снежана Илић, директорка Школе

БАШ ЈЕ ДОБРО ДОБАР БИТИ!

📖 *мото наше школе* 📖

Добро дошли, ђаци прваци!

Другог септембра, тачно у осам часова, огласило се звоно које је означило почетак четворогодишњег путовања и изазова за једанаест ученика. За учитељице Марушку Јовановић, Зорицу Новичић и Светлану Вујиновић, ово можда делује као позната ситуација, али свака нова генерација доноси своју посебност и пише своју јединствену причу.

Од једанаесторо ученика, шесторо ће своје образовање наставити у матичној школи са Марушком Јовановић, док ће се двоје придружити Светлани Вујиновић у Издвојеном одељењу у Драгачици. Троје у Издвојеном одељењу у Губеревцима, а троје у Издвојеном одељењу у Драгачици.

Директорка Снежана Илић упутила је срдачну добродошлицу новој генерацији првака у школској 2024/25. години, пожелевши им срећан почетак.

Општина Лучани обезбедила је уџбенике, ранчеве, школски прибор и мале поклоне за све ђаке прваке.

Све у свему, 2. септембар је био срећан дан за све.

Срећно!

Марушка Јовановић, учитељица

Негујмо српски језик!

Оплеменили смо простор наше школе.

СЕЋАМО СЕ НАШИХ УЧИТЕЉА

Наша школа може се похвалити са 156 година успешног рада. За све успехе и постигнућа заслужни су наши ученици, наставници и сви радници школе.

Време пролази, долазе нове генерације, али као људи морамо се сетити и оних који више нису са нама, а својим радом и залагањем су оставили траг у свакој учионици, у школском дворишту у Горачићима.

Сећамо се наше колегинице Љубинке Плазинић Љубе.

Љубинка је рођена 24. априла 1951. године у Бечњу, у породици Симовић. Основну школу завршила је у Бресници, Гимназију у Горњем Милановцу, а потом Вишу педагошку школу у Крагујевцу.

Свој рад у настави започела је 1973. године у Основној школи у Невесињу.

У нашу школу долази 1. септембра 1976. године и запошљава се као наставник техничког образовања. У Горачићима заснива породицу и остаје све до пензионерских дана. Повремено је радила у Основној школи у Лучанима и Основној школи у Гучи, у недостатку фонда часова.

Љуба је била и моја наставница, а касније и колегиница. Памтим је као тиху жену, одмерену у речима. Свака њена изговорена реч имала је меру и поуку. Волела је децу. Имала је у себи дар да их, на себи својствен начин, научи, не само школском градиву већ и многим животним задацима.

Живела је за своју породицу, којом се поносила и за своје ученике, које никад није заборављала.

Живот колико год да траје, мало је. Љуба се упокојила 27. августа 2023. године.

Поносни смо што је била део нашег колектива.

Зорица Новичић, учитељица

Мој завичај – Горачићи

Мој завичај је једно веома лепо место у близини града Чачка. То место су Горачићи.

У Горачићима се налази Основна школа „Горачићи”, у коју иде око деведесет ученика, Музеј Горачићке буне, Црква, пошта, продавнице и амбуланта. У Горачићима се сваке године одржава вашар за Малу Госпојину. Тада слави Црква и сви се окупљамо у кругу црквене порте. Тај дан је посебан за наше село, јер су сви весели и расположени. Целим селом влада неки мир и загрљени смо духом слоге и мира. У мом завичају људи су веома добри и дружељубиви. Када је пролеће, ливаде су пуне цвећа; на све стране се чују цвркути птица и весела граја деце. У јесен, наши Горачићи прекривени су лишћем, а јесење плодове сви воле и свако их радо чека. Зиму деца много воле. Тада крећу игре у снегу и наше село је највеселије. У сваком дворишту има велики

Снешко Белић, око кога трчкарају дечица која се грудвају. Горачићи су весели и лепо током сваког годишњег доба. Свака промена природе има посебну чар. Мислим да моје село треба да се уврсти у нека од најлепших српских села.

Мој завичај много волим и тако ће бити заувек. Горачићи су за мене најлепше село и верујем да ће оставити леп утисак на свакога ко дође да га посети.

Анастасија Царевић, седми разред

УСПЕХ НА ТАКМИЧЕЊИМА

ОПШТИНСКИ НИВО ТАКМИЧЕЊА

„Књижевна олимпијада”

Анђела Давидовић, VII разред – прво место;
Анђела Радовић, VII разред – прво место;
Данка Плазанић, VII разред – друго место;
Кристина Зечевић, VIII разред – друго место;
Сара Поповић, VIII разред – треће место;
Дарко Милетић, VIII разред – друго место.
Ментор: Вања Вукићевић

Енглески језик

Вељко Вуловић, VII разред – треће место.
Ментор: Мирјана Марић

Математика

Дејан Поповић, III разред – прво место;
Марина Радовић, III разред – друго место;
Синиша Ђоловић, III разред – треће место.
Ментор: Јелена Ивановић
Маријана Главоњић, IV разред – треће место.
Ментор: Марушка Јовановић

Српски језик и језичка култура

Сара Поповић, VIII разред – треће место.
Ментор: Вања Вукићевић

Рецитовање

Катарина Петковић, VIII разред – друго место.
Ментор: Вања Вукићевић

Футсал

Женска екипа – прво место;
Мушка екипа – треће место.
Ментор: Иван Јањић

Најбоља дечја карикатура „Мали Пјер”

Марина Радовић, III разред – друго место.
Ментор: Јелена Ивановић
Маријана Главоњић, IV разред – треће место;
Немања Вуловић, IV разред – треће место.
Ментор: Марушка Јовановић

Анастасија Царевић, VII разред – прво место;
Андријана Плазанић, VII разред – друго место;
Данка Плазанић, VII разред – друго место;

Лидија Јовановић, VI разред – друго место.
Ментор: Наташа Копривица

Шах

За освојена места дипломе су добили: Николина Плазанић, Јована Чарапић и Филип Поповић (други разред); Синиша Ђоловић (трећи разред); Немања Вуловић и Младен Плазанић (четврти разред); Давид Стевановић и Марина Ђоловић (пети разред); Драгиша Главоњић, Никола Главоњић и Дарко Милетић (осми разред).
Ментор: Предраг Јаковљевић

Пажљивкова смотра

У Културном центру у Гучи одржано је општинско такмичење у оквиру пројекта „Пажљивкова смотра 2024”. Нашу школу представљали су предшколци, ученици првог и другог разреда. Ментори: Биљана Станић, Марија Ђендић и Слађана Радосавчевић.

ОКРУЖНИ НИВО ТАКМИЧЕЊА

Математика

Дејан Поповић, III разред – друго место;
Марина Радовић, III разред – треће место.
Ментор: Јелена Ивановић
Маријана Главоњић, IV разред – похвала.
Ментор: Марушка Јовановић

Футсал

Женска екипа – треће место.
Ментор: Иван Јањић

„Триолица”

На Окружном такмичењу у певању под називом „Триолица”, у организацији Удружења наставника музичке културе Србије, Кристина Суруџић, ученица шестог разреда, освојила је треће место.

РЕПУБЛИЧКИ НИВО ТАКМИЧЕЊА

Најбоља дечја карикатура „Мали Пјер”

Немања Вуловић, IV разред – друго место.
Ментор: Марушка Јовановић

ЧЕСТИТАМО СВИМ УЧЕНИЦИМА И
ЊИХОВИМ НАСТАВНИЦИМА НА
ПОСТИГНУТИМ РЕЗУЛТАТИМА!

НАШИ МАТУРАНТИ

Колико год нешто било лепо, једном се мора завршити, али и када се заврши, заувек остаје део нашег живота. Зато основну школу остављамо иза себе као успомену која ће нас пратити кроз цео живот.

Од првих корака, првих речи, па све до учења бројева и слова, дошли смо до тренутка када треба да донесемо неке важне олуке. Прошли смо толико тога, али најбоље од свега је што никада нисмо били сами. Нас осамнаесторо. Често смо се свађали, али били смо као једно када треба да се одложи контролни или помогне некоме на одговарању. Били смо криви и када ништа урадили нисмо, али ипак, шта бисте ви без нас. Наставница математике не

би знала да је $2 \cdot 5 = X^{10}$, наставник физичког не би имао две најбоље фудбалске екипе, а наша разредна не би имала коме да оправдава часове. Такође, желимо и ми вама да се захвалимо. Хвала наставници Вањи која нам је пружила подршку када нам је то било потребно. Хвала наставнику Пеђи који нам је опростио сваки пут када бисмо заборавили флеш или образац из физике. Једно велико хвала свима, јер са нама није било тако лако. Безброј пута је свакога од нас мрзело да дође у школу или смо се плашили како ћемо урадити тест. Ништа од тога више није битно, јер је свему дошао крај. Много нас и не жели то да призна, али детињство и основна школа, заправо јесу најлепши део живота. И колико год једва чекали то школско звоно за крај часа, део нас заувек остаје у учионицама које скривају мноштво тајни, шала и смеха. Тренутно сви размишљамо о пријемном, бодовима и средњој школи. Хајде на секунду да заборавимо на успех који пише у књижицама. Ипак, памтимо реченицу наставника Тајса „оцене нису мерило знања”. Самим тим, размислимо о животним лекцијама и порукама које смо стекли током ових девет година. Као што је рекла једна наша наставница, храбро ћемо корачати ка својим циљевима и сијати најјаче што можемо.

Проћи ће још много генерација, али ми, ми смо били ти који су оставили велики траг. Нећемо бити тужни што се завршило, бићемо срећни што се догодило. Сада свако иде својим путем, али ми ћемо заувек остати „ваше осмо један”.

Генерација 2009/10.

Другарско вече, 30. јун 2024. године

ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ...

Дарко Милетић је носилац Дипломе „Вук Караџић” и Ђак генерације. Поставили смо му неколико питања о утисцима из основне школе и плановима у будућности.

1. Бити Ђак генерације је велико признање. Какав је осећај бити најбољи у генерацији?

Требало је доста труда и рада да би се постало Ђак генерације. Задовољан сам успехом, а то носи и одговорност да се настави истим темпом у будућности. Поносан сам и задовољан што сам понео признање и част Ђака генерације.

2. По чему ћеш памтити основну школу?

Основну школу ћу памтити по лепим стварима: пријатељству са друговима и другарицама; посебна сећања заузимају васпитачица, учитељица и наставници који су ме инспирисали и подржавали током ових година; ту су и бројни излети, приредбе и такмичења који су обележили ове школске дане.

3. Коју школу си уписао? Имаш ли страх од нове средине?

Уписао сам смер Техничар информационих технологија у Чачку. Страх од нове средине увек постоји и долази период прилагођавања који ће ми, надам се, олакшати то што је мој брат Марко на истом смеру четврте године.

4. Шта би поручио садашњим ученицима осмог разреда?

Садашњим ученицима осмог разреда бих поручио да озбиљно приступе учењу и да на време почну са припремама за завршни испит како би уписали жељене смерове. Поред тога желим им да уживају, уз пуно незаборавних тренутака са другарима и наставницима.

5. Где видиш себе у будућности?

Желим да наставим да се образујем, стекнем нова знања и вештине и изградим каријеру у области информационих технологија које ме интересују. Такође, желим да будем окружен људима који ме подржавају и инспиришу. Верујем да ће ме упорност и рад довести до остварења мојих снова и циљева.

Разговор водила: Анастасија Царевић, седми разред

БАШ ЈЕ ДОБРО ДОБАР БИТИ

Доброта и љубав покрећу човека, бодре га, оплемењују и чине га бољим него што јесте. Доброта се налази у срцима људи. Ко чини добро, од њега се још више добра очекује. Вођени овим мислима, дошли смо на идеју да овогодишњу прославу Дана школе посветимо доброти и добрим делима. Програм под називом „Баш је добро добар бити” послао је поруку да су доброта и добра дела нешто што треба да краси сваког човека. Ученици млађих и старијих разреда изводили су драмске текстове којима су подсетили присутне да се добра дела увек вишеструко врате. Говорили су пословице о доброти и другарству. Деца су исказала своја глумачка умећа и подсетили нас да је доброта највећа врлина и због чега је важно бити добар. Наступ који је изазвао највеће одушевљење је фолклорни концерт ученика наше школе. Овиме су нас ученици подсетили и да треба да чувамо и негујемо нашу народну традицију.

У годинама које долазе трудићемо се да будемо још бољи и да заједно нашој дивној деци пружимо пажњу, љубав, лепу реч... све оно што ће им дати крила – да маштају, стварају, буду добри и поштени људи.

Јелена Ивановић, учитељица

Сценски наступ

У оквиру једносменског рада „Сценски наступ и мјузикл”, својом поруком и тежином истакли бисмо скеч „Слушам, а не чујем”. Скеч обрађује проблематику родитеља који површно слушају своју децу, а уопште се не укључују у оно што им деца заиста говоре. Како је мото Дана наше школе прошле године био „Баш је добро, добар бити”, желели смо да овај скеч види шира публика, укључујући и родитеље наших ученика и тиме подигнемо свест о значају искрене и топле комуникације пуне разумевања и поштовања између деце и одраслих.

Једногласном одлуком чланова групе једносменског рада, у току аудиције изабране су две ученице као глумице, док су остали чланови (њих шест) писали поруку и поуку самог скеча.

Током припрема са ученицима радили смо пантомиму, као и вежбе концентрације и импровизације, уз тиху и лагану музику у позадини. Ова пројектна активност повезује српски језик, грађанско васпитање, домаћинство и музичку културу.

Све то допринело је развијању способности толеранције, сарадње са другима и навикавању на тимски рад.

*Мирјана Марић, наставница енглеског језика;
Ивана Петровић, наставница математике*

ПРОСЛАВИЛИ СМО ШКОЛСКУ СЛАВУ

Дан духовности, љубави, топлине и заједништва обележен је и у нашој школи. Током Светосавске недеље наши ђаци читали су текстове посвећене првом српском архиепископу, решавали су укрштенице, откривали загонетне стихове. На часовима ликовне културе цртали су портрет најмлађег сина великог жупана Стефана Немање и кнегиње Ане. Правили су паное који красе зидове учионица и опомињу их да иду путем вере, истине и мудрости.

Уз молитву свештеника, ломљење колача и освештање просторија школе прославили смо, традиционално, Дан Светог Саве. На свечаној приредби посвећеној најзначајнијој личности у српској историји представили су се рецитацијама и скечевима. Ученици су својим учешћем показали колико поштују овај значајан дан.

Свети Сава је био, јесте и остаће путоказ ка доброти, поштењу, добрим делима – најсветлијим вредностима сваког човека.

Јелена Ивановић, учитељица

ПРОЈЕКТИМА У ПОХОДЕ

Чајанка уз бакин колач

Инспирисани књигом Жељане Радојичић Лукић из едиције Чаробно село, у којој је представљена Лука годишњих доба, у учионици трећег разреда реализован је чаробнастични изазов – одељењска чајанка уз бакин колач. Задатак ученика био је да понесу своју шољу за чај, разне лековите биљке које су убрали на ливади и филтер-кесицу омиљеног чаја. На часу природе и друштва говорили су о лековитим биљкама, па је ово била прилика да се упознају са некима од њих и да сазнају за шта их све користимо. Након читања приче „Чајанка” и упознавања са вилом Турђицом, уследило је кување чаја. Током припреме сазнали су да чај потиче из Кине, а највероватније је настао као лек за многе тегобе и болести. Подсетили су се како вода испарава и шта се с њом догађа када оде у висине. Растварали су мед и шећер у чају и поновили шта се у води раствара, а шта не. Док се чај хладио и док су удисали опојне мирисе трава који су се ширили учионицом, направили су смесу за бакин колач. Све састојке су сјединили, а потом испекли колачиће у калупу. Од преосталог млека уживали су у експерименту „Магично млеко”. Млеко су сипали у тањир, додали неколико капи боја за колаче, а потом штапићима за уши, који су претходно умочени у детерџент за судове, правили магију боја.

Чај и кекс никако не иду једно без другог, а када се уз то дода још једна чаробна прича, долазимо до срећног учења, баш оног којег деца највише воле и прижељкују.

Овим активностима придружили смо се Међународном СТЕМ пројекту „Огледало”.

Од самог почетка најбоља је тетка

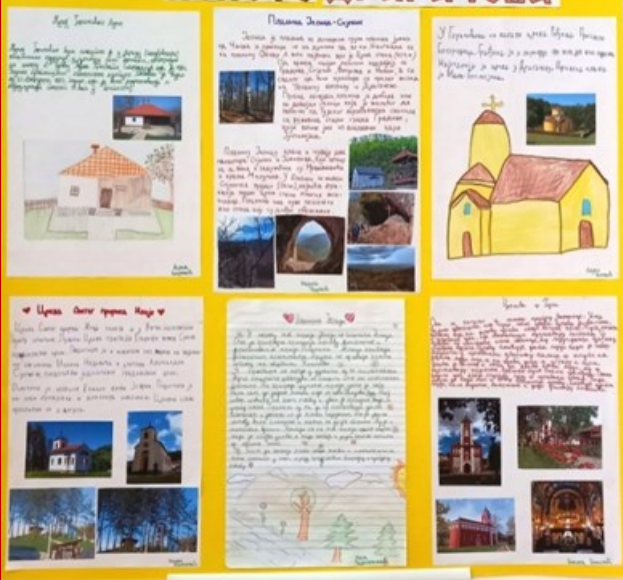
Ученици трећег разреда прикључили су се регионалном пројекту из пројектног циклуса „Породица и фамилијарне вредности као темељ васпитања”, под називом „Од самог почетка најбоља је тетка”. Пројекат је почео 8. марта и трајао је до 14. јуна. Састојао се од три задатка. У оквиру првог задатка требало је да осмисле и ураде интервју са тетком. Други задатак је био да ученици представе шта их је тетка научила, док је трећи био поклон од срца за тетку. Задовољство је било правити букете, који су нашим драгим теткама пренели прегршт љубави

и најискренијих жеља. Тетке су друге маме. Захвални смо што су нам испуниле детињство и што ће обогатити нашу будућност.

Аутори и координатори пројекта су учитељице Љиљана Андрић и Данијела Стефановић, уз подршку и сарадњу са Удружењем Klett друштво за развој образовања.

КУЛТУРНО-ИСТОРИЈСКЕ ЛЕПОТЕ ДРАГАЧЕВА

Пројекат Културно-историјске лепоте Драгачева

С природом на ти

Ђаци трећаци прикључили су се акцији „С природом на ти”. Час је реализован у дворишту црквене порте, где су ученици на часу српског језика исписивали еколошке поруке. Увежбавали су лепо писање, удисали свеж пролећни ваздух и разговарали на које све начине могу сачувати нашу дивну природу. На иницијативу ученика и наредних дана наставили смо са часовима у природи. Увежбавали су садржаје из књижевности, уживали у ликовним радионицама. Цвркути птица и опојни мириси пролећне траве допринели су да ове часове веома успешно реализујемо.

Рубрику уредила: Јелена Ивановић,
учитељица

БИБЛИОТЕЧКИ КУТАК

Читај да би живео, Гистав Флобер

Прваци у библиотеци

Првог дана Дечје недеље, библиотекарима наше школе Бранка Трнавац, наставница руског језика, Предраг Јаковљевић, наставник информатике и Вања Вукићевић, наставница српског језика и књижевности, организовали су пријем ученика првог разреда у библиотеку.

Поред наставника, у организацији дочека првака, учествовали су и ученици седмог разреда разреда – Данка Плазенић, Анђела Радовић и Анастасија Царевић.

На почетку, ученици првог разреда су се упознали са библиотекарима, као и са основним правилима понашања у библиотеци, о којима су им говорила деца-библиотекари. Нове чланове библиотеке упознали смо са самим поступком уклањања и коришћења библиотеке, након чега су уследиле дидактичке активности.

Активности које су припремљене за најмлађе, имале су циљ да их забаве и науче. Прва активност коју су ученици првог разреда успешно решили јесу ребуси. Ребусе су осмислиле ученице седмог разреда.

Након савладане прве дидактичке игре, уследио је квиз. Ученици су имали сликовни приказ бајки, што им је помогло да лакше одговоре на питања. Ова активност је изазвала посебно узбуђење код најмлађих чланова библиотеке, јер су се сусрели са њима добро познатим и екранизованим бајкама – *Пепељуга, Три прасета, Пинокио, Снежана и седам патуљака*. Одабир бајки је био условљен тематиком, која је код ученика могла да развије свест о лепом понашању, али и да их истовремено забави. Поред питања о бајкама, било је потребно одговорити и на питања: *Шта је библиотека? Како се понашамо у библиотеци?*, на која смо, такође, добили тачне одговоре.

На крају, труд и успех наших првака наградили смо сликовницама и бомбонама. Уз помоћ учитељице, сви ученици су написали своје име на сликовници коју су добили.

Читајмо гласно

Ученици трећег разреда укључили су се у акцију „Читајмо гласно”. Инспирисани књигом Јасминке Петровић, изабрали су мото „Од читања се расте” и својим активностима дали допринос култури читања и значају школске библиотеке. Акцији су се прикључили и ученици старијих разреда.

Светски дан књиге

Обележен је и Светски дан књиге. Деца библиотекари су припремили кратку презентацију о 23. априлу и о Иву Андрићу. У оквиру обележавања ученици су читали одређене одломке из књига које су се њима највише допале. Са најмлађим члановима библиотеке, ученицима првог разреда који су током целе године били активни у читању, подсетили смо се правила понашања у библиотеци, као и самом значају књиге.

Вања Вукићевић, наставница српског језика и књижевности

ЗАСВИРАЈ, ЗАИГРАЈ И ЗА ПОЈАС ЗАДЕНИ!

Имам више хобија, али највише волим фолклор.

Када сам чула да ће фолклор бити у нашој школи, размишљала сам да ли да се упишем. Мама ми је рекла да се упишем и да је то веома лепо. Послушала сам је и поносна сам због тога. Радујем се заједно са својим другарима и са нестрпљењем очекујемо пробу. Заволела сам фолклор, наставника Боба и остале чланове ансамбла „Дукати”. Сваки пут када одемо на пробу научимо неке нове кораке или нову игру. Научили смо доста игара, али највише волим игре из западне Србије. Имамо пробу два пута седмично, после часова. Сваку пробу испунимо шалом и смехом, захваљујући нашим добрим наставницима Бобу и Васу. Са пробе одлазимо срећни и насмејани, а на умор заборавимо зато што одлазимо са новим знањем и искуством.

Захвална сам нашим добрим и талентованим кореографима и осталим члановима ансамбла „Дукати” што се труде да нам пренесу знање из наше прелепе домовине.

Дуња Царевих, трећи разред

Наши сјајни фолклораши показали су своја умећа и таленат за игру у препуној сали Културног центра у Чачку.

Веома успешан наступ наши другари имали су и у Милатовићима. На Ивањдан одржани су други Драгачевски сусрети старе изворне песме. Циљ ове манифестације је очување и неговање изворног народног стваралаштва и старих заната, промоција пољопривредних и других производа кућне радиности и оживљавање села.

Као мала, још пре школе, желела сам да учествујем и наступам у фолклору. То за мене није само хоби, већ нешто посебно; ја то волим.

Ту се рађа другарство и пријатељство. Заволевши фолклор, научила сам доста игара из других крајева наше земље. Сећам се – моји родитељи терали су мог старијег брата да научи да буде део тима фолклора. Није то волео и није научио да игра. Понекад то буде тежак тренинг, али исплати се труд; бити у друштву и ишчекивати неки следећи наступ. Фолклор сам заволела због својих кореографа који се баш труде да нас науче најбоље што могу. Како време пролази, постала сам све боља и боља.

Кроз игру, рад и дружење упознала сам доста другара и зато волим фолклор и ништа ми није тешко када су пробе у питању.

Лена Радосавчевић, трећи разред

ОБЕЛЕЖИЛИ СМО

ВЕЛИКО СРЦЕ ДЕЦЕ СРБИЈЕ

Прошлогодишња Дечја недеља била је усмерена на развој емпатије, вршњачке и међугенерациске солидарности, толеранције. Одржала се под слоганом *Велико срце деце Србије*. Кроз различите активности подстицала се креативност деце, сарадња и дружење, добробит, здрав развој.

Дечју недељу ученици трећег разреда започели су активношћу „Изазивам те на велико срце”. Имали су задатак да из коверти које су биле на табли извуку изазов, прочитају написано и током дана ураде нешто љубазно и покажу своје велико срце. Резултат активности фотографисали су и послали учитељици која је направила пано. Истог дана обележили су Дан домаћих животиња.

Наши дивни другари из ИО „Губеревци” посетили су друга Лаза у ИО „Драгачица”. У знак добродошлице, сви су добили поклончиће. Уследила је ликовна радионица, где су заједничким снагама израдили пано посвећен пријатељству. На часу енглеског језика играли су друштвену игру Englishland. Деца су уживала и бодрила једна друге, а главна порука ове посете била је: *Једини начин да имаш пријатеља јесте да будеш пријатељ*. На крају су сви уживали у природи, у заједничким спорским играма.

Другог дана Дечје недеље бирали су ученика који ће им бити тајни пријатељ током целе седмице. Задатак је био да свакога дана обрадују свог тајног пријатеља, а да он не сазна ко то ради. Слали су разне поклончиће по неком другом или су их остављали у клупи са назнаком „од твог тајног пријатеља”. Друга активност реализована је у физкултурној сали. Задатак је био да надувају балоне и на сваком маркером испишу неку поруку о другарству, доброти, срећи. Трудиле су се да што лепше и уредније напишу, а током рада уживали су у најлепшим дечјим песмама. Сви балони окачени су на „Дрво лепих порука” у дворишту школе. За кратко време окупили су се и остали другари, који су пажљиво прочитали сваку поруку.

Час одељењског старешине посветили смо изради паноа чија је тематика била, управо, овогодишњи слоган Дечје недеље. Час смо започели читањем различитих стихова, а потом су исписивали каква су њихова велика срца. Уследило је час где су велика срца ђака трећака уживала у друштвеним

играма. Слагали су пазле, играли шах, свирали инструменте. Истог дана присуствовали су веселом и поучном програму, који је био посвећен Европском дану језика. Уживали су у песмама на петнаест различитих језика, чули своје старије другаре који су поделили утиске из Београда, учествовали у квизу о земљама Европе и њиховим знаменитостима.

Петог октобра обележава се Светски дан учитеља. У учионици трећег разреда извршена је „замена улога”. Учитељица је била у ђачкој клупи, а њено место заузели су нови, млади учитељи и учитељице. Час српског језика одлично је осмислила вредна Дуња. На њеном часу уживали смо у решавању укрштенице. Припремила је наставне листиће, а на крају часа све је раздрмала ребусима. Своје ђаке почастила је и бомбонама. Час физичког и здравственог васпитања припремила је Марина. Она није била учитељица само ђацима трећацима, већ и гостима, другарима из четвртог разреда. Дејо је све задатке држао у својој главици и један по један диктирао својим ученицима. Учионица се претворила у право мало царство, надметали су се ко ће пре до учитеља да им прегледа задатак, да га ураде на табли. Међу децом је владало одушевљење и жеља да се оваква активност што пре понови.

Истога дана организована је ликовна радионица. Правили су срца од својих руку, у паровима, сви заједно. Разговарали смо која животиња има највеће срце. Чули смо одговоре на питање да они имају огромно срце као жирафа, за кога и за шта би у њему имало места. Уз најлепше дечје стихове, на срцићима цртали су различите мотиве, цветиће,

другове и другарице, дечака који помаже просјаку. Сви производи потом су залепљени на картон облика срца. Искористили смо га за фотографисање, а на другом делу написали смо добро познату мудрост Душка Радовића: *Тако је мало љубави међу људима. Ко уме да воли, не би требало ништа друго да ради.*

Најмлађи школарци учлањени су у Дечји савез. Добили су добродошлице и бецеве. Ђаци четвртаци, с пуно љубави, вајали су и израђивали поклоне које су поделили једни другима.

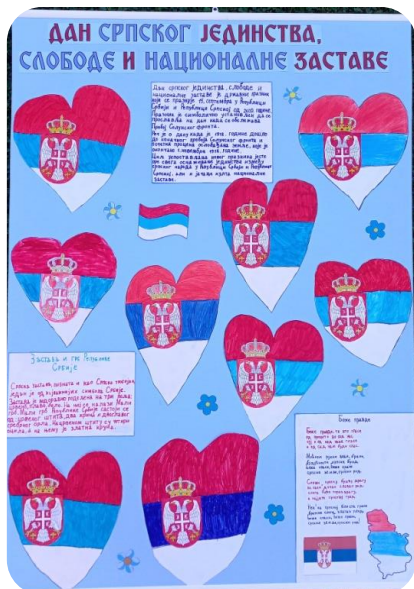
Последњег дана Дечје недеље дочекали смо другаре из Каоне и наших издвојених одељења. Показали смо им Цркву Рођења Пресвете Богородице, Музеј Горачићке буне. Дружили су се у паркићу, осликавали стазе поред школе кредама у боји. Школским двориштем одзвањала је дечја граја, навијање, смех. Наши драги гости добили су лептириће који су на себи имали оловку, лизалицу и поруку посвећену другарству, доброты, срећи.

Ову значајну недељу обележили смо активно, а у првом плану били су наши вредни ђаци, њихови осмеси, лепе речи, међусобно дружење... Нека свака недеља буде дечја недеља!

Јелена Ивановић, учитељица

У БОЈАМА ЗАСТАВЕ

Дан српског јединства, слободе и националне заставе Републике Србије државни је празник који се прославља 15. септембра, на дан када се обележава Пробој солунског фронта. Ученици трећег разреда Основне школе „Горачићи” обележили су овај празник у порти нашег храма. Час смо започели разговором о домовини, симболима државе, нашој химни, бојама на застави. Уследила је радионица где су вредне руке сликовито представиле боје најлепше српске заставе. Током рада слушали су и хорски певали химну „Боже правде”, док им је све време испред дворишта Цркве вијорила наша тробојка и пружала им помоћ у бојењу грба. На овом јавном часу били су присутни и чланови парохијске породице, као и мештани села. Бодрили су их у раду, даровали бомбонама, а вредни ђаци су на крају присутнима поносно представили резултате свога рада. По завршетку активности посетили су Цркву Рођења Пресвете Богородице.

ЉУБАЗНОСТ И ТОЛЕРАНЦИЈА ПРОМЕНИЋЕ СВЕТ

Љубазност је нешто што треба да краси сваког човека, да свакодневно буде присутна у нашим животима. Светски дан љубазности обележава се 13. новембра и има за циљ да покаже љубав и емпатију не само према људима већ и према животињама и целокупном свету око нас. Овај чаробан дан у учионици трећег разреда обележен је извлачењем папирића. Свако од ученика добио је задатак који је требало током дана да испуни. Неки од захтева били су да насмеју друга или другарицу, да се културно јаве свима током целог дана, да понуде помоћ другарима, буду насмејани, користе четири чаробне речи, не гурају се... Игра им се допала, па су извлачење куглица наставили током целе недеље. Ова активност била је увод за обележавање још једног значајног датума – Међународног дана толеранције. Техником гребња исписивали су поруке о другарству и доброты. Анализирали смо написано, разговарали шта значи бити толерантан. Допуњавали су реченице и тако ближе и боље упознали другаре у свом одељењу.

Једна љубазна реч, једно учињено добро дело, довољно је да нам свима обоји дан.

ДАН ВЕСЕЛИХ ПАПУЧА

Ученици трећег разреда прикључили су се акцији подизања свести о деци без родитељског старања. Иницијатива под називом „Дан веселих папуча” организована је и у нашем одељењу. Ученици су цео дан провели у својим омиљеним папучама. Шетали су учионицом, ходницима, провели велики одмор у њима. Бирали су највеселију кућну папучу школе. Симбол кућне папуче користи се као симбол тоpline породичног дома који заслужују сва деца. Овим гестом желели смо да пружимо подршку деци која заслужују срећно детињство. Фотографије смо објавили на друштвеним мрежама и тиме допринели да ова тема буде видљива широј јавности.

НЕГУЈМО СРПСКИ ЈЕЗИК

Докле год живи језик, докле га љубимо и почитујемо, њим говоримо и пишемо, прочишћавамо, докле живи и народ, може се међу собом разумијевати и умно саједињавати, не прелива се у други, не пропада, речи су истините Вука Стефановића Караџића.

Међународни дан матерњег језика обележава се сваке године 21. фебруара широм света. Основни циљ је да се подигне свест о значају матерњег језика. Час одељењског старешине ученици трећег разреда посветили су овом веома важном датуму. Решавали су укрштеницу у коју је требало уписати неке речи које се најчешће греше приликом писања. Када су попунили свих седамнаест поља, добили су коначно решење – *Дан матерњег језика*. Након тога читали су неке речи које већина погрешно изговара (штриклирати, капучино, столњак, пантофле...), а потом и речи које се често чују у свакодневном говору, а многи их погрешно пишу (сумњам, Миличин, био, не знам, четири, треба да учиш...). Негујмо српски језик!

Јелена Ивановић, учитељица

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА

Ученици старијих разреда припремили су весело, забаван и поучан програм о Европском дану језика. Публика је уживала у песмама на 15 различитих језика, али и активно учествовала у квизу о земљама Европе и њиховим знаменитостима. Ученици седмог и осмог разреда поделили су са нама утиске о манифестацији Европског дана језика у Београду, коју су посетили 26. септембра. На самом крају девојчице петог разреда отпевале су песму „Дарја”, чувене групе „Бајага и инструктори” и том приликом подигле публику на ноге. Публика је све учеснике наградила громогласним аплаузом.

Ученици наше школе посетили су манифестацију „Европски дан језика”, која је одржана на Тргу републике у Београду, у организацији Савета Европе и Дечјег културног центра. Том приликом ученици су на штандовима амбасада и културних центара са одушевљењем учествовали у наградним активностима и тако проверили своје знање. Добили су доста занимљивих и оригиналних награда, док је ученица Младена Плазенић освојила прву награду у квизу на штанду Финске амбасаде. Честитамо свим ученицима на активном и успешном учешћу у овој дивној и корисној језичкој манифестацији за децу,

Мирјана Марић, наставница енглеског језика

УЧЕЊИ ЈЕЗИКЕ, ПОСТАЈЕМО БОГАТИЈИ

Моја студентска пракса у Основној школи „Горачићи”

Током свог двоипонедељног боравка у ОШ „Горачићи”, организованог у оквиру мастер програма методичке праксе Филолошко-уметничког факултета из Крагујевца, а које је трајало од 7. до 22. маја текуће године, имао сам прилику не само да посматрам часове енглеског језика млађих и старијих разреда већ и да учествујем у разним наставним и ваннаставним школским активностима, уз подршку ментора Мирјане Марић.

Оно што сам одмах запазио јесте чињеница да наставници енглеског језика имају најдинамичније часове у школи, у поређењу са другим наставницима. Наиме, у учионици се стално осећала жеља ментора за иновацијом. Наставник је током свог рада мењао различите улоге, прилагођавајући их тренутним потребама ученика и самој природи часа и у складу са тим је уклапао различите наставне активности. Стога је ово место изгледало одговарајуће за будућег наставника енглеског језика, попут мене, који је желео да се опроба у једној инспиративној средини.

Употреба додатног материјала, флеш картица, постера и пројектора, била је заступљена у великој мери, али је припрема свега тога изискивала неопходно време. И сам сам био укључен у припрему наставног процеса неколико пута. Менторка ми је показала како да користим пројектор у настави. У млађим разредима помагао сам јој да украси учионицу разним дидактичким материјалима, док сам у старијим разредима био члан жирија у литерарном конкурсџ посвећеном сећању на жртве незапамћеног злочина у Основној школи „Владислав Рибникар”. Читао сам ученичке радове на задату тему и изнео своје мишљење и утиске у вези са истим. Имао сам прилику и да се упознам са коришћењем електронског дневника, што је за мене вредно искуство, јер се у време мог школовања користио традиционални, папирни дневник.

Зашто баш ОШ „Горачићи”? Одговор на ово питање је заправо изузетно једноставан. Као неко ко је тек на почетку своје радне каријере, свестан сам да свако искуство може бити корисно и вредно на свој начин, па тако и оно остварено у малим, мање познатим местима. Можда би се чак оваква искуства требала посебно вредновати, јер да ли се заиста може рећи да знате да радите свој посао, ако нисте упознати са свим његовим аспектима?

На самом крају, два дана била су одвојена за спровођене самосталних часова у млађим и старијим разредима. Ово моје прво наставничко искуство показало се подједнако застрашујућим и привлачним. На самом почетку часа обузела ме је трема, али како сам убрзо увидео да ђаци са лакоћом разумеју моје захтеве и радо учествују у разним активностима, трему је заменио ентузијазам и жеља да што пре уђем у следеће одељење.

Мој крајњи и свеобухватни доживљај читавог програма је био (и остао) прилично позитиван: наставнички колектив ме је од самог старта веома лепо прихватио, а атмосфера је увек била весела и професионална, било да сам се налазио у учионицама или наставничкој канцеларији током одмора. У случају било какве додатне потребе коју сам имао, пружена ми је била адекватна помоћ, те се, узимајући све у обзир, читаво искуство показало као једна добра и занимљива прилика за учење коју ми је драго да сам имао.

Велика хвала Снежани Илић, директорки школе, која ми је омогућила да баш у овој установи обавим успешну и корисну стручну праксу.

Студент мастер студија: *Рајко Радовић*

Мали кулинари

Након неколико часова о кулинарству и рецептима широм света на енглеском језику, ученици осмог разреда сами су пожелели да нешто направе. Неко је бирао сланише, а неко слаткише. Све је било укусно и лепо декорисано. Уз сваки производ ишао је постер са састојцима и начином припреме. Са жаром и великим задовољством представили су на енглеском сваки производ. Драго нам је што су ученици успели да изађу ван оквира учионице како би енглески користили у реалним животним ситуацијама. Велика хвала и свим родитељима на разумевању и подршци. Надамо се да ћемо убудуће имати још више корисних и занимљивих часова страног језика.

Мирјана Марић, наставница енглеског језика

СТАЗАМА НАШИХ ПРЕДАКА

Савез за српско-руски друштвени дијалог „КОС” организовао је манифестацију у Руском дому у Београду, под називом „Стазама наших предака” – Корени. Манифестација се организовала поводом стогодишњице рођења руског писца Јурија Василевича Бондарјева.

Овогодишња манифестација „Корени” (КОРНИ), представљала је својеврсни мост између предака и потомака, на којем су школе у којима се учи руски језик кроз креативан и занимљив начин промовисале свој крај, ћирилицу, али и корене који повезују Русе и Србе, дубином коју мало која два народа имају. У културно-забавном програму је учествовало седамнаест школа из различитих крајева Србије.

Пре почетка програма учесници су се упознали са просторијама Руског дома, где је у свечаној сали приказан видео о сарадњи представника града Туле и Савеза КОС. Затим су погледали пејзажну изложбу слика (руских и српских сликара).

Наша школа је учествовала на манифестацији и представила се са две песме. Ученице Кристина Суруџић, шести разред, Данка Плазанић, седми разред, и Јана Поповић, осми разред, отпевале су песму „Русија большая” уз пратњу хармонике на којој је свирао ученик осмог разреда, Синиша Радосавчевић. Другу песму су певале „Вера наша православна” без инструментала. Програм наше школе је припремила наставница руског језика Бранка Трнавац са ученицима и у сарадњи са директорком школе, која нам је помогла заједно са осталим родитељима ученика да деца изгледају дивно за сценски наступ.

На крају програма ученици су махали заставицама на којима су нацртани српски симболи Наталијине рамонде и Георгијевске ленте. Ученици су задовољни програмом јер им се, поред дружења са ученицима из других школа, допала игра, глума, рецитација и песме на матерњем и страном језику који уче.

Програм су пратили директорка наше школе и наставник информатике Предраг Јаковљевић, као и родбина наших ученика који живе у Београду. Одлазак и повратак ученика организовала је директорка наше школе Снежана Илић, где су се деца, поред пријатне вожње, дружила са ученицима из основне школе из Бреснице, који су, такође, учествовали у програму. Наставница руског језика ради у обе школе и тако је успоставила сарадњу између ученика и колега ове две установе.

Бранка Трнавац, наставница руског језика

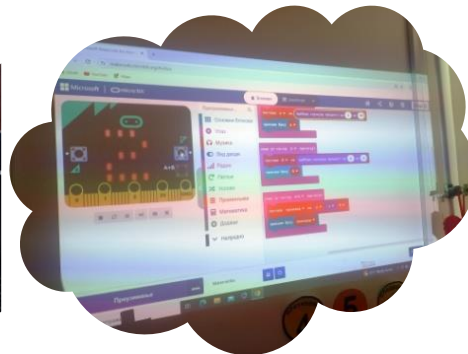
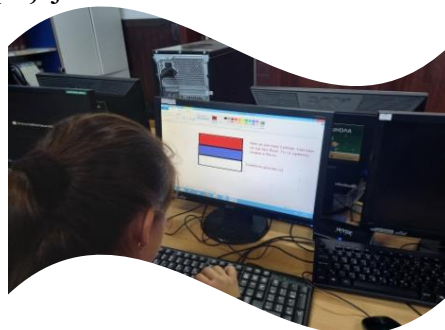
Чаепитие

Чай по-руски В России чай появился раньше, чем в Европе. Сначала небольшие количества чая привозили в Россию как дорогой подарок от азиатских дипломатов, а уже в 19 веке его стали пить все.

Традиция русского чаепития – одна из самых сложных для описания. Символом русского чаепития считается «самовар», в котором заваривают чай. Это большой металлический сосуд, часто красиво разукрашенный, в котором вода нагревается на горячих углях. А большой – потому что русские могут пить чай часами. Чай в России с давних пор был поводом для долгой, медленной и добродушной беседы, это был способ примирения и повод для решения деловых вопросов. Главное в русском чаепитии (кроме чая) – это общение. Много чая, угощений и приятная компания – вот составные части чая по-руски. А если в доме гости, то они долго-долго могут пить чай, что-то вспоминать, за чаем всегда рождаются интересные идеи. Чай за беседой льётся рекой. По-руски это называется – „чаёвничать”. Причём русские пьют в основном чёрный чай. Эта традиция имеет и практический смысл. Несладкий чёрный чай через некоторое время после обильного обеда помогает переварить еду, и гость встаёт из-за стола посвежевшим и бодрым.

ПРИРОДНО-МАТЕМАТИЧКИ КУТАК

На часовима дигиталног света ученици су веома заинтересовани и знатижељни да науче нешто ново. Цртају у програму Paint, куцају, сређују текст, а неки су у улози малих програмера. Превлаче блокове, извршавају наредбе. Упознали су се и са микробитом; самостално правили програме по упутству учитељице или својој жељи и све то касније пребацивали на микробит уређај.

Угледни час

У претходној школској години реализован је угледни час информатике и рачунарства у одељењу осмог разреда. За угледни час одабрана је наставна јединица „Загађивање ваздуха” и „Послови који изумиру и послови будућности”; тип часа је практични рад.

Час је одржан са циљем да ученици истражују која су занимања у прошлости била заступљена, а данас су готово изумрла; која су то занимања данас актуелна,

профитабилна, с обзиром да их у наредном периоду очекује избор будућих занимања. Затим, шта су узроци и последице загађивања ваздуха. Теме су обухватиле корелацију са градивом из предмета техника и технологија, биологија и предузетништво.

Ученици су правили презентације, а потом су табеларно приказивали податке и правили паное.

На крају часа дискутовало се о остварености постављених циљева. Уз коментаре, како ученика, тако и

присутних наставника, закључили смо да су постављени циљеви остарени.

Предраг Јаковљевић, наставник информатике и рачунарства

Баџи шестаџи на часу технике и технологије са наставницом Сањом Бабић

МЛАДИ БИОЛОЗИ И ГЕОГРАФИ

У нашој школи одржан је јавни час на тему „Здрава храна”, с обзиром да је 16. октобар **Светски дан здраве хране**. Наставница биологије Вера Ненадовић причала је ученицима од петог до осмог разреда шта је здраво јести, у којој мери и у које време. Истакла је значај воћа и поврћа у свакодневној исхрани, уношење довољне количине воде и одговарајуће физичке активности. Навела је да се, нажалост, све већи број деце храни брзом храном, па се суочава са проблемом гојазности. Објаснила им је које све последице гојазност може да има по здравље људи, као и чињеницу да се неке особе, најчешће тинејџери, суочавају са поремећајима анорексије и булимije.

Да би били сигурни у безбедност хране коју купују, битно је да прате ознаке за разне врсте адитива. Оне су обележене ознаком Е и неким бројем. На пример Е-123 је врло отрован и забрањен у САД, док је Е-132 нешкодљив. Поред тога, навела је, да приликом куповине воћа и поврћа, обавезно поведемо рачуна колико цифара има шифра производа. Уколико има 3 цифре, храна је безбедна за употребу, али, ако имају 4 цифре, онда је у питању модификована храна и у том случају морамо бити опрезни приликом конзумације.

Обележили смо и Дан јабука.

Ученицима су подељени одштампани папири на којима су исписане најчешће ознаке штетне по здравље људи, које би, свакако, требало избегавати.

Након тога представници Ученичког парламента припремили су анкету о здравој храни. А на самом крају, ученици су погађали загонетке у вези са воћем и поврћем.

Предавање је било корисно, занимљиво и интерактивно, како за ђаке, тако и за присутне наставнике.

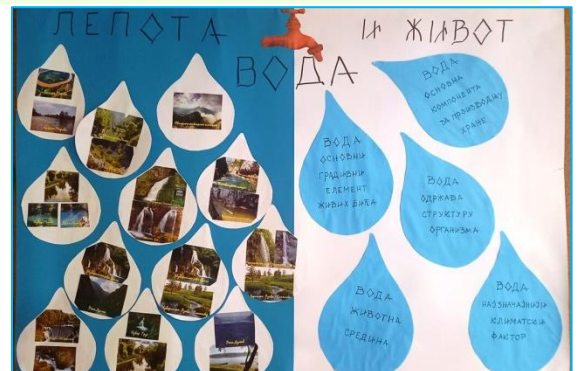
Мирјана Марић, координатор Ученичког парламента

Светски дан здравља обележава се широм света 7. априла. Јавни час одржан је за ученике седмог разреда и био је посвећен заразним болестима.

Ученицима је одржано предавање на ову тему са циљем да упознају услове за појаву и ширење заразе (инфекције) – извор заразе; путеве ширења заразе; улазно место мироорганизама у тело; број узрочника заразе и њихову способност да изазову болест; отпорност организма на узрочника заразе; вирусе – изазиваче заразних болести; најчешће вирусне болести; мере превенције – календар вакцинације; савете за јачање имунитета.

Кроз дискусију на крају часа дошли смо до закључка да ако је здравље стање потпуног, физичког, психичког и социјалног благостања, а не само одсуство болести, треба размислити да ли својим начином живота само трошимо и смањујемо резерве здравља и да ли довољно чинимо да очувамо и унапредимо своје здравље.

Светски дан вода обележава се сваке године 22. марта. Ученицима је одржано предавање на ову тему са циљем да истакне значај вода на планети Земљи; промовише еколошке вредности и филозофију живљења у складу са природом; информише грађане о актуелним еководеним дешавањима; едукује младе... Јавни час одржан је за ученике седмог разреда. Час су припремиле и реализовале Вера Ненадовић, наставница биологије, и Јелена Чантрак, наставница географије.

Вера Ненадовић, наставница биологије

Наши мали ствараоци

Испричаћу вам шта ми се догодило

Догађај који ћу вам испричати догодио се када сам била сасвим мала. Имала сам шест или седам месеци, а њега су ми препричали родитељи.

Када сам била мала, била сам баш немирно и живахно дете. Волела сам да се играм, да истражујем сваки ћошак куће. Једнога дана, док је мама спремала ручак, мене је чувао чича Милан. Играли смо се у соби са играчкама, чича ме је много голицао, а ја сам се смејала. У једном тренутку ми је постало досадно, па сам кренула да пузим по кревету, а чича ме је узео у наручје да не бих пала. Онда је кренуо да ме баца увис као лутку. У једном тренутку ме је тако јако бацио да сам ударила главом у плафон. Почела сам да плачем, а чича се уплашио па је почео да дозива моју маму. Није знао шта да ради са мном, а од страха да ми нешто не буде, поцрвенео је у лицу и ноге су му клецале. Мама ме је узела и умирила, љубила је моју главицу да престане бол. Када су ми то испричали, била сам љута на чичу. Осећала сам се као да је то урадио намерно, а није. Он је само желео да се игра са мном. Срећом, ништа ми није било и ја сам се опет убрзо играла са сестром.

Иако се не сећам овог догађаја, када су ми испричали, замишљала сам како је то све изгледало. Било ми је смешно, а сада када ме чича задиркује, ја му то често пребацам у шали.

Марина Радовић, трећи разред

Јесен нас је посетила

Стигла је јесен. Тихо се ушуњала у мој крај на врховима прстију. На себи је имала разнобојну хаљину. Где год је згазила, природа се мењала из зелене у бакарну боју, са наранџастим и браон тоновима. У својој плетеној торби донела је најкусније и најсочније воће и поврће. Од свега се највише радујем бундевама и крушкама. Крушке обожавам да једем, а бундеве спремам за Ноћ вештица. Јесен је са собом донела разне послове за све генерације. Мушкарци спремају дрва за огрев, беру кукуруз, ваде кромпир, праве силажу. Жене спремају туршију, пеку паприку, праве џем и слатко. Разни мириси се осећају у ваздуху.

Од свих годишњих доба јесен ми је драга зато што скупљам лишће са свог прага.

Милан Микановић, трећи разред

Особа којој се дивим

Дивим се многим особама, попут лекара и учитеља, али од свих бих издвојила свог тату.

Мој тата је јако сналажљив и паметан. Баш кад помисли да је направио грешку, увек зна како да је исправи. Када нешто ради, прво осмисли, па уради, јер то не би било то без татиних идеја. Рано изјутра иде на посао и када се врати кући има додатног посла, али, наравно, увек има времена за своју породицу. Увече је јако уморан, али баш тада је спреман за нови посао, са новим идејама. Увек има времена за наше проблеме, а и ми за његове. Када нам нешто треба, он купи и много више од потребног. На свако питање одговор је *да*. Некада буде вике и неслагања, али ни то му не смета да одговори потврдно.

Тати се дивим зато што све постиже и што увек има времена за нас.

Маријана Главоњић, четврти разред

Пролеће у мом крају

Од свих годишњих доба највише волим пролеће.

У мом крају људи сеју кромпир, кукуруз, везују малине и купине. Моја мама и ја беремо цвеће и стављамо га у вазу. Време је лепо.

Мој брат и ја много времена проводимо напољу играјући се.

Лука Микановић, први разред

Моја драга особа

Моја драга особа је мој друг из разреда Вук Плазинић.
Вук је низак и ситан. Има плаву косу и кратке ноге. Он је добар према свим другарима.
Волим га зато што се дуго знамо и зато што је добар друг.

Јанко Плазинић, први разред

Моја мама

Моја мама је посебна за мене. Дуга браон коса, тамне очи, велики осмех на лицу. То је мама Јелена.

Сваки дан иде на посао и увек нам нешто купи кад се враћа кући. Иако је уморна, идемо у шетњу и у посете комшијама. Са њом се играм карте и друге игре, смејемо се, учимо и причамо о свему. Она је увек ту за нас, спреми јела која волимо и купује нам шта треба. Најлепше је увече када смо сви у кући. Мало смеха, мало свађе, али мама је ту да свима поклони пажњу.

Њена љубав и срећа што нас има су велики. То се види из сваке њене речи и погледа. Поносан сам што је она моја мама.

Филип Терзић, трећи разред

Моја бака

Моја бака и ја често правимо послатице и слаткише које ми највише волимо.

Нисмо често заједно јер сам у школи, а она иде у шталу, чува секу, обавља остале кућне послове, па када се вратим из школе, чека ме гозба. А кад сам ту, помогнем јој. Она је као чаробњак, све што јој тражимо, она направи. Највише волим кад прави тарту, па завири у ванглицу са шлагом, замочим прст и пробам шлаг. Моја бака поред слаткиша воли да нас почастује и сланим ђаконијама. Највише волим њихов мирис када их извади из рерне. Још када нам уз то послужи топло млеко, то је прави ужитак.

Волим своју баку зато што је добра и испуњава нам жеље.

Николина Плазинић, други разред

Зима у мом селу

Једног зимског јутра одлучио сам да прошетам својим селом.

Када погледам у небо, само видим вртлог белих пахуљица. Чује се фијукање ветра које у мени ствара језу. Хладноћа ме штима за образе. Оголело дрвеће обукло је белу одећу. Прозори су окићени белим пахуљицама. Деца са радошћу излазе напоље и почињу са играма. Животиње лутају тражећи храну по шуми.

Волео бих да зима дуго остане у мом крају, јер је то најлепше годишње доба.

Лука Радовић, други разред

Мој љубимац

Мој љубимац је Бела, најбољи пас на свету.

Она има бледу длаку, па је због тога добила то име. Бела има свој поводац и играчке. Својом појавом изазива страх, јер је велика, а она је баш велика маза и умиљат пас. Зна да ми пружи шапу, а воли и да скочи на мене и да се ваља. Тада се испрљам, па ме мама грди. Када је била мала, пратила ме у школу до капије. Сада је велика, па је везана. Некада је прошетам. Храним је гранулама.

Радујем се што Белина мама треба да се оштени, па ће Бела добити браћу и сестре, а ја нове љубимце.

Јована Чаранић, други разред

Наши мали ствараоци

Двадесет први век

Сви кажу да је ово доба напретка, науке и технологије и да је свакоме ко је рођен у овом веку све послужено на тацни. Међутим, то и није баш тако, ако мало дубље погледамо у слику данашњице.

Људи као да не виде, да све што је некада имало праву вредност, сада је једна велика лаж. Више нема праве љубави, искрених осмеха и искрене среће, већ је, напротив, све само бледа слика са пуно нијанси сиве. И да, те боје, које треба да ценимо, нису више толико важне. Стопили смо се са сивилом и светом глуме. Живот је као бојанка. Ако је обојите нормално, као такву, нико је неће приметити, али уколико бисмо бојанку Живот, обојили потпуно другачије и несвакидашње, свако ће приметити. Али, увек постоји то „али“, које претходи речима: „Шта ће други рећи?“ И то је поред глобалног загревања и загађености, велики проблем у свету. Као да људи не схватају да то није битно, јер на крају нико се нас неће ни сећати. Интернет је постао центар дешавања и све што се деси, првенствено се мора појавити на друштвеним мрежама, које су преузеле вођство у развоју емпатије и другарства, али можда и самог живљења. Сви као да су прављени на исти калуп, празних погледа, који вас осуђују ако сте другачији. Сада је доба све више ретких и тешких болести за чије лечење је пресудан новац. Иако је новац само парче папира, велики број живота зависи од њега и због њега се и угаси.

Живот је прекратак. Зато треба радити оно што нас испуњава, чини срећнима, без страха и питања шта ће бити, јер наш живот је као запаљено парче папира. Никада не знамо када ће се угасити.

Јелена Јаковљевић, осми разред

Љубав као вечита инспирација

Љубав, емоција без које не можемо, заслужна је за свако добро које нам се деси и ослонац је у тренутку кроз који пролазимо.

Њу можемо пронаћи у свему и у свакоме. Једина разлика је у томе што је понекад видљива, а понекад дубоко закопана и превише уплашена да изађе на светло. Она је свака наша врлина и мана, јер ни она није савршена. Некада је не можемо контролисати, али то је у реду. Не треба се плашити последица, јер њене намере су чисте и праведне. Љубав представља и захвалност, која је ретка код неких људи. Нису ни свесни колико су заправо срећни јер имају толико тога лепог у животу. Нажалост, фокусирају се само на негативне ствари. Међутим, љубав је та која ће да их усмери ка позитивној страни. Понекад, ниси ни свестан колико волиш некога, све до тренутка када га изгубиш. Онда схватиш количину среће коју си имао у неким тренуцима. Она се проналази на сваком кораку и чини наш живот посебним.

Љубав је као ваздух; она нас окружује, где год да смо, она је са нама. Љубав је као вода, може мењати свој облик, некада је у виду храбрости, саосећања, или нежности. Она је наша енергија, не можемо је уништити, можемо је само прихватити и пустити да нас води ка најбољем.

Кристина Зечевић, осми разред

Чувари породичног огњишта

Сви знамо шта је породично огњиште и шта значи сваком у животу породица.

Моја породица је велика и броји доста чланова. Сви имамо своје дневне обавезе, али се увек на крају дана окупимо за столом. На нашем огњишту је увек присутна нека прича, смех и искрени разговори и савети. Огњиште није само кућа у којој живим. За мене је то и мирис маминих колача, игра са секама, татино зафркавање и још много тога. Волим породичне празнике. Тада је наша кућа посебно свечана; сви смо срећни и празнично расположени. Сви заједно китимо јелку и припремамо поклоне једни другима. У тим тренуцима стварамо најлепше успомене. Када дођем из школе, мами увек испричам шта се дешавало тог дана.

Трудићу се да када порастем и кад дође тренутак да одем из свог огњишта, ништа не заборавим. Свако од нас је чувар свог породичног огњишта. Какав бих ја то чувар била, ако не бих сачувала најлепше тренутке и успомене.

Андрејана Плазанић, пети разред

Чудесна лепота мога завичаја

Мој завичај је као чаробна слика, која се протеже кроз брежуљке, брдашца и долине.

Шетајући селом, одмарам очи уз зелене ливаде и цветне баште, које красе нашу околину. Река која мало пролази кроз наше село, доноси нам свежину у врелим летњим данима. Свако годишње доба доноси своју посебну чаролију. Пролеће доноси мирис свежег цвећа, док је лето испуњено веселим звуцима дечјег смеха са ливада. Краљица септембра, јесен, доноси шаренило лишћа, које прекрива путеве, док зима осваја наша срца белим покривачем снега, по коме ми деца весело трчакарамо, грудвајући се и правећи Снешка Белића. У мом завичају је важна традиција исто као и природа. Славимо народне обичаје и празнике са осмехом на лицу. Стари град, који се види у даљини на брду, сведочи о богатој историји нашег краја, а наше баке и деке преносе приче и легенде, које су везане за наше село. Људи су срдачни и увек спремни да помогну. Нема ничег лепшег од вечере проведене са породицом и комшијама уз причу и смех. У мом завичају је сваки дан ново откриће и за нас децу нова авантура. Било да истражујем шумске стазе или уживам у традиционалним јелима које спремају баке, увек сам срећна и осећам понос што припадам овом чаробном месту.

Дођите мало у мој завичај, па да видите ове лепоте које описују моје село. Оно је као књига – сваки нови дан представља нову страницу која краси моје Горачиће.

Марина Ђоловић, пети разред

Кад се тиква покондири

Свако се труди да ради на себи, да буде паметнији, да разуме друге, труди се да се што више усавршава. Али шта се деси када би неко хтео да буде само признат, без било којих других квалитета?

Да ли се времена мењају или ипак остају иста, а људи су ти који се мењају? Опет, када погледамо дела Јована Стерије Поповића, које је написао пре два века, видимо да је и тада у друштву било те изопачености. Кад кажем изопаченост, мислим на то да човек по сваку цену хоће да је неко, а све што представља је глупост. Данас, као пример можемо видети људе који се појављују и важе за познате, умишљају да су битни, а у ствари се види та њихова некултура, недостатак образовања и рада на себи у правом смислу речи. На малим екранима се рекламирају скретањем пажње на себе, свађом, облачењем које увелико прелази границе пристojности и многим другим стварима, које нормалним људима нису у реду. Иако се трудимо да будемо савремени, уопште нисмо напредовали. Напротив, што нам је све доступније и лакше, уместо да искористимо и напредујемо као појединац и као друштво, дешава се супротно – оно што је нормално, исмева се. Рекламира се беспосленост, што лакша зарада, а начин на који се све то добија није битан. Тиме се запоставља таленат и успех деце, која постижу сјајне резултате у областима науке и спорта. Друштво, већ дуги низ година, није извукло никакву поуку из Стеријиног дела, ништа. Како је време прошло, ми смо само добили све више Фема.

Хтела сам да поставим питање: „Да ли ми као друштво клизимо низбрдо?“, али видим да је бесмислено, јер запажамо тренутно стање нашег друштва. Хтела бих да поручим својим другарима, али и себи да обећам да треба да будемо светлост у помрчини, пример лепог понашања и да увек радимо на богаћењу знања, а Фема нека у њиховом свету.

Данка Плазинић, седми разред

МАЛИ УМЕТНИЦИ

Ученица седмог разреда Данка Плазенић представљала је нашу школу на Дечјој ликовној колонији „Миланови дани”, која је одржана 9. септембра 2023. г. у Горобилу, родном месту сликара Милана Туцовића. Колонија је окупила тридесетак ученика из Аранђеловца, Београда, Сомбора, Ужица, Пожеге, Лучана... У недељу, 10. септембра, отворена је изложба радова учесника колоније у Галерији културног центра у Пожеги.

У Културном центру Чачак, крајем јануара, отворена је изложба „Млади у фотографији”, на којој су представљене фотографије младих аутора из више градова у Србији. Јана Поповић, ученица осмог разреда, на овом конкурс похваљена је за фотографију „Пустолов”.

Тема је била слободна, а циљ је промоција уметничке фотографије међу омладином.

На четрдесетом јубиларном Дечјем мајском салону који организује Народни музеј у Чачку, ове године на тему „Сачувајмо планету”, наше ученице осмог разреда награђене су за колективни рад. То су: Тајјана Брауновић, Јана Поповић, Младена Плазенић и Марија Ружичић.

У Народном музеју у Чачку додељене су награде за најуспешније на 40. Дечјем мајском салону. Наша школа награђена је првом наградом за колективни рад „Сачувајмо планету” и наградом за најуспешнију школу на овогодишњем такмичењу.

На републичком нивоу такмичења за најбољу дечју карикатуру „Мали Пјер”, ученик четвртог разреда Немања Вуловић освојио је друго место, а за републичку изложбу изабран је рад Маријане Главоњић.

У категорији старијих ученика, радови ученице седмог разреда Данке Плазенић и ученице шестог разреда Лидије Јовановић изабрани су за републичку изложбу.

На републички ниво такмичења стигло је 579 радова из целе Србије (238 у категорији млађих разреда и 341 у категорији старијих разреда).

Браво, мали уметници!

Наташа Копривица, наставница ликовне културе

НОВОГОДИШЊЕ ЧАРОЛИЈЕ

Доласку Нове године највише се радују деца. Сви нестрпљиво очекују долазак Деда Мраза и пишу му писма пуна лепих, скромних жеља.

То чине и малишани у Издвојеном одељењу „Губеревци“. Били су вредни, добри, послушни како би их посетио Деда Мраз. О његовој доброту чуо је један дека, па је решио да их изненади. Деца су припремила пригодан програм. Одушевљен вредноћом деце, поделио им је лепе поклоне. Да би Деда Мраз усрећио малишане, побринула се Општина Лучани и Месна заједница Губеревци. Деца и родитељи им захваљују.

Светлана Вујиновић, учитељица

Пред новогодишње празнике увек је највеселије у школи, кити се јелка, улепшавају прозори, све је некако чаробно и мирише на нови почетак. У учионици трећег разреда постављена је паукова мрежа, на коју су били окачени звончићи. Целе седмице уживали су прескакању, провлачењу, а сваки погрешан потез доносио им је додатно питање које се налазило у куглицама. Били су пажљиви, спретни, али се често догађало (можда и намерно 😊) да се чују новогодишњи звончићи, а онда трк по питање. У куглицама су била заступљена питања из свих наставних области, али и из опште културе. У игри је равноправно учествовала и учитељица, као и наставник веронауке. Њима је питања постављао – па ко други него Милан, права мала енциклопедија у одељењу.

Јелена Ивановић, учитељица

ИЗ УГЛА ПСИХОЛОГА

„Дани предузетништва“ су пројекат који је намењен развоју предузетничког духа код ученика, али и осталих међупредметних компетенција. Такође, намењен је мотивисању ученика за учење кроз практичну примену школских знања у пракси. Путем „Дана предузетништва“ корелирали смо наставу информатике, технике и технологије, енглеског језика, ликовне културе и слободних наставних активности: домаћинства, медијске писмености и предузетништва. Ученици су током овог вишемесечног пројекта имали прилику да на часовима информатике науче како да израде маркетиншки материјал у виду визит-карти и флајера. На часовима медијске писмености бавили су се осмишљавањем слогана за флајере. Часови ликовне културе и технике и технологије послужили су за израду украсних и употребних предмета које су ученици продавали у оквиру продајне изложбе која је означила финале пројекта. На часовима енглеског језика обрађивали су теме попут „Где видим себе за 10 година“ и правила паное о разним валутама. У оквиру информатике одржан је квиз за ученике старијих разреда „Колико си финансијски писмен“; у оквиру физичког и здравственог васпитања одржане су „Игре без граница“ за ученике млађих и старијих разреда, а на часу домаћинства ученици су правили палачинке. Ђаци су показали

велико интересовање за ове активности, а у прилог томе иде и чињеница да је већина ученика долазила у школу и након проглашеног краја школске године. Иако смо се током реализације „Дана предузетништва“ сусретали са препрекама у виду неочекиваног прекида школске године, нестанка струје, болести наставника који су учествовали у реализацији, пројекат је успешно реализован.

Ана Милетић Миловановић, стручни сарадник

СА ПУТОВАЊА

Ученици млађих разреда посетили су центар српске храбрости и град зоолошког врта и воштаних фигура.

видели

краће шетње кренули смо ка Опленцу и посетили један од највећих музеја где почивају наше највеће војсковође. Обишли смо цркву на Опленцу. Наставили смо пут ка Јагодини. Одморили смо се, ручали, а онда посетили једно од важнијих места у Јагодини, а то је Музеј воштаних фигура. Ту смо

видели доста познатих личности из историје, културе и спорта. Направљени су од таквих материјала да изгледају као живи ликови. Најдража фигура ми је Новака Ђоковића, нашег најпознатијег тенисера. Одувек сам желела да имам фотографију са њим и жеља ми се испунила. Потом смо отишли до зоо-парка, где смо прво наишли на птице, тј. папагаје. Ту су били и тигрови, лав, црни медвед... Иако смо били уморни, желели смо да наставимо даље.

Ово путовање остаће ми у лепом сећању, јер сам видела и научила доста тога новог. Много сам срећна и задовољна што сам провела један леп дан са другарима и учитељицом.

Лена Радосавчевић, трећи разред

Најстарије стабло дрена

Вежбање, шетња, боравак на чистом ваздуху само су неки од услова правилног раста и развоја. Како је тема Дечје недеље била шта деца треба да расту до неба, један дан посветили смо пешачењу, јер су у данашње време рекреација и боравак у природи и те како потребни сваком детету.

Наоружани добрим расположењем, ученици наше школе кренули су до оближњег засеока, где су имали прилику да виде најстарије стабло дрена у Драгачеву. Током путовања учавали су промене у природи, истраживали биљни и животињски свет, прикупљали јесеће плодове које ће употребити на

часовима ликовне културе. Кроз причу и смех веома брзо су стигли до дворишта породице Плазенић, где се налази стабло. Сазнали смо да се већ дуги низ година ту чува и одржава. Том приликом деца су се упознала са неким карактеристикама овог листопадног дрвета. Дрен достиже висину до осам метара и цвета јако рано, у фебруару, пре листања. Плод је црвена јестива коштуница – дрењина и зрела је у августу. Дрен у нашем народу симболизује здравље због чега је и настала изрека „здрав као дрен“. Стабло до сада није имало статус заштићеног природног добра, али је у плану да буде уписано у Регистар заштићених природних добара као споменик природе ботаничког карактера.

Јелена Ивановић, учитељица

Ученици старијих разреда и њихови наставници уживали су на дводневној екскурзији, на релацији Горачићи – Смедерево – Виминацијум – Сребрно језеро – Голубац – Доњи Милановац – Кладово – Зајечар. Вратили су се богатији новим знањима, искуствима, искреним пријатељствима.

Екскурзија за ученике старијих разреда реализована је половином априла, заједно са ученицима истог узраста из ОШ „Вук Караџић” из Каоне.

Тема екскурзије била је обилазак културно-историјских споменика, упознавање историје, културе и обичаја нашег народа, упознавање духовне културе Срба; продубљивање и проширивање знања из историје, географије, биологије, технике и технологије.

Без обзира на неповољне временске услове, ученици су могли да уоче узрочно-последичне односе у конкретним природним и друштвеним условима, да упознају живот и рад људи у појединим крајевима, да развијају позитиван однос према националним, културним и естетским вредностима и навикама, као и да схвате здраве стилове живота...

Први дан посетили смо Смедеревску тврђаву; археолошко налазиште „Виминацијум”, једно од најзначајнијих легијских логора на Дунаву, и Сребрно језеро, где је било преноћиште.

Другог дана возили смо се Ђердапском клисуром, уз

панорамско разгледање

Голубачке тврђаве, а потом смо обишли Лепенски Вир, најзначајније и највеће праисторијско налазиште.

Посетили смо и ХЕ „Ђердап”. Ученици су обишли два

одељења хидроелектране и проширили знања о начину производње електричне енергије и проласку бродова кроз тај део пловног Дунава.

Потом је уследила посета Ромулијане у Гамзиграду, која представља резиденцију римског цара Галерија и која се од 29. јуна 2007. налази на Унесковој листи светске баштине.

Након свих обилазака, наставили смо путовање према Крагујевцу, Чачку и Горачићима, где смо стигли у вечерњим сатима.

Вера Ненадовић, вођа пута

СВЕТСКА НЕДЕЉА НОВЦА

Ученици другог разреда школске 2022/23. године обележили су Светску недељу новца кроз часове дигиталног света, физичког и здравственог васпитања, часа одељењског старешине, математике и ликовне културе. Циљ је био едукација деце о новцу, штедњи, предузетништву кроз забавне и интерактивне активности.

У понедељак реализован је час дигиталног света. На почетку часа подсетили смо се због чега је интернет значајан и које све активности (послови) могу да се обаве помоћу интернета. Ученици су потом решавали два наставна листића. На једном је требало да помогну динарчићу да кроз лавиринт дође до своје касице-прасице. Када су пронашли пут, требало је да обоје касицу бојом по жељи.

На другом наставном листићу потребно је било да обоје поља према датом упутству. Добили су слику касице-прасице. Када су уписали назив, требало је да допуне које новчиће све могу да убаце у касицу, а потом да оставе отисак једног новчића у предвиђено поље.

Представљена им је касица-прасица направљена од флаше и препоручено да исту могу направити код куће. У завршном делу часа донета им је играчка каса која ради на батерије. На њој су сабирали, одузимали, множили и делили; куповали разне производе и враћали кусур.

У уторак реализован је час физичког и здравственог васпитања. Након загревања и вежби обликовања, прелазили су разне препреке (клубе, струњаче, обручеве, чуњеве, бацање лопте). Била је постављена и корпа са фотокопираним новцем. Када одраде задатак или пређу препреку из корпе, бирају новчаницу и носе је свом тиму. По завршетку игре пребројавали су ко је сакупио више новца. У другом делу часа играли су игру „Пошто, секо, млеко“. Ко ће куповати млеко, одлучили смо на основу новчића. Разговарали смо да новчић има две стране: писмо и главу. Предња страна кованице назива се писмо и на њој су утиснуте вредности новчића и слика грађевине или неке познате личности. На задњој страни, која се назива глава, налази се грб Републике Србије. У завршном делу часа играли су игру „Писмо-глава“. Уколико чују реч „писмо“ требало је да чучну, а „глава“ да устану.

У среду реализован је час одељењског старешине. На почетку часа ученици су решавали укрштеницу у коју је требало унети називе разних занимања. Потом је свако од ученика причао чиме се баве њихови родитељи и да ли би и они волели да се баве тим послом и зашто. Одрасли сваког дана иду на посао и морају да зарађују новац како би могли да плате рачуне, купе хлеб и млеко, одећу и све остало што је потребно. За рад који обављају, одрасли добијају зараду – плату. Валута је новац – средство плаћања које се користи у некој земљи.

Ученицима је потом представљено девет врста новчаница које се користе у Србији. Свака је објашњена; ко је на слици, колика је њена вредност. Након новчаница, упознали су се детаљније са кованицама, тј. новчићима у вредности од 1, 2, 5, 10 и 20 динара (шта је приказано на предњој, а шта на задњој страни).

Ученик Милан Микановић донео је колекцију старог новца и показао другарима, а ученик Виктор Ђорђевић донео је своју касицу-прасицу.

Уследио је кратак квиз где је учитељица читала питања, а ученици су давали одговоре подизањем одговарајућег слова. На крају су добили задатак да на стикерима напишу шта би урадили да нађу на улици новчаницу од 1000 динара. По завршетку, свако је прочитао свој одговор. Пред крај часа посетили смо оближњу продавницу где ради мама наше другарице Дуње. Имали су прилику да виде цене на производима. Свако је узео по један сокић и читао на читачу; Дуња је потом на каси израчунала колико новца дугујемо за узете производе. Остали ученици су рекли које су то новчанице, а Дуња је потом наплатила и издала фискални рачун.

У четвртак реализован је час математике. У уводном делу часа учитељица је залепила на таблу различите новчанице. Иза сваке новчанице био је постављен задатак. Један по један ученик је излазио пред таблу, узео одређену новчаницу и решавао усмено задатак који се налазио на полеђини.

У главном делу часа ученици су добијали један по један задатак на наставном листићу. На сваком листићу налазила се по једна новчаница и једно слово. Најпре су имали задатак да кажу који лик (грађевина) са новчанице им задаје задатак, а потом је требало да га реше. У свим задацима помињала су се њихова имена. За сваки тачно урађен задатак добијали су стикер. У посебној табели били су дати резултати свих задатака. После сваког урађеног задатка требало је да у табели пронађу резултат и упишу одговарајуће слово. На крају су сазнали како се зове валута у САД (долар). Након успешно решених задатака уследио је задатак

Мућните главом.

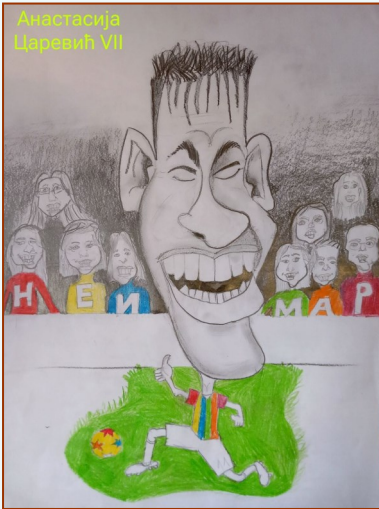
У завршном делу часа ученици су добили наставни листић на коме је требало да израчунају дате задатке, а затим у табели да заокруже поља у којима се налази број који су добили. Дobili су назив манастира који се налази на новчићу од 10 динара.

У петак реализован је час ликовне културе. Ученици су металне новчиће отискивали на папир (техника фротаж), потом су резали и лепили на папир стварајући слику пролећног цвећа.

Јелена Ивановић, учитељица

Ликовни куток

Анастасија Царевић VII

Анастасија Царевић,
седми разред

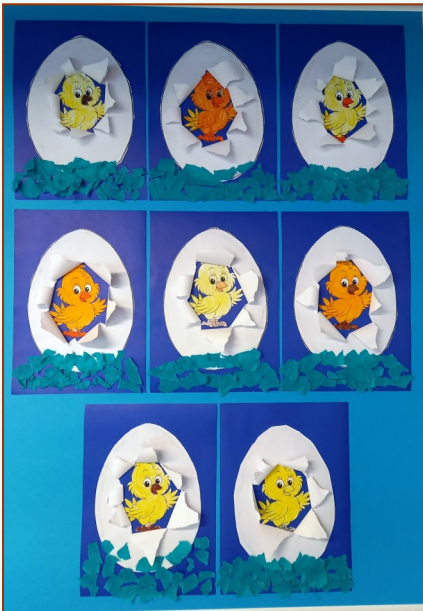
Андрејана Плазивић V

Андрејана Плазивић,
пети разред

Данка Плазивић VII

Данка Плазивић,
седми разред

Баџи прваџи

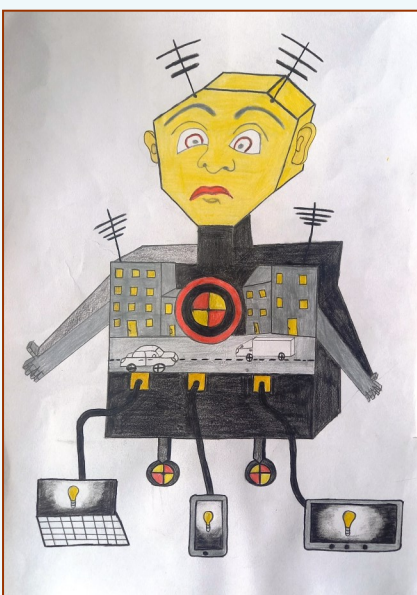

ЈО „Драгачица“

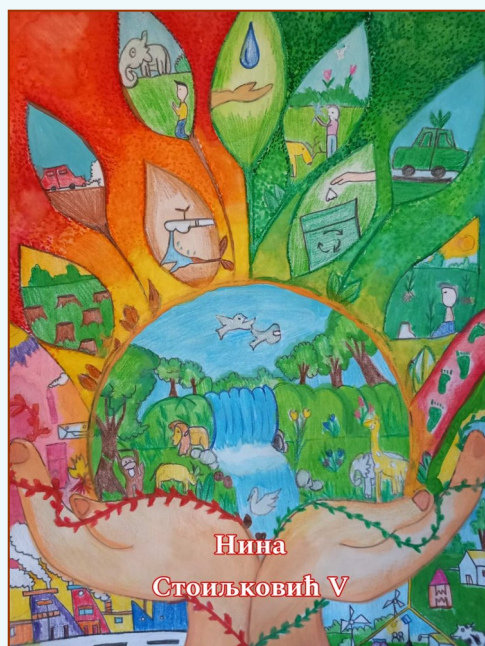

Никола Стевановић VI

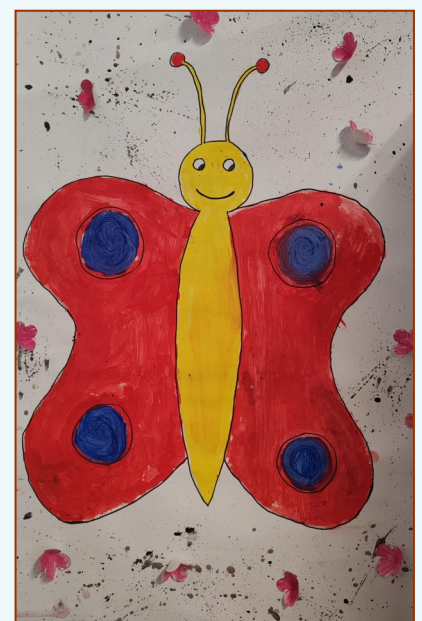
Никола Стевановић,
шести разред

Марина Радовић, трећи разред

Нина Стоиљковић V

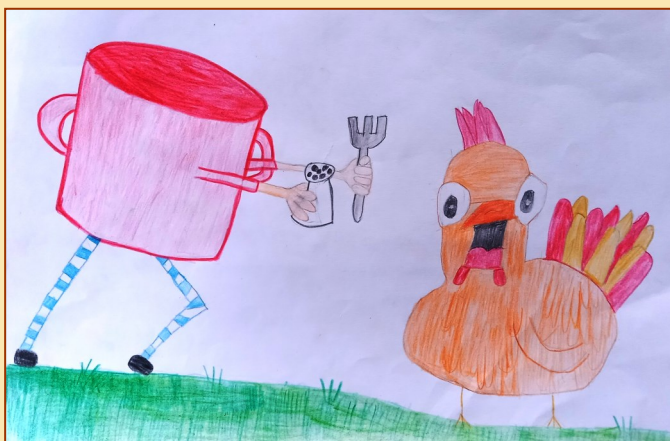
Ученици првог разреда

Другари из ИО „Губеревици”

Баџи другаци

Марија Михаљевић, четврти разред

Татјана Главоњић V

Младен Плазанић, четврти разред

Милан Микановић, трећи разред

Ученици другог разреда

Ученици трећег разреда

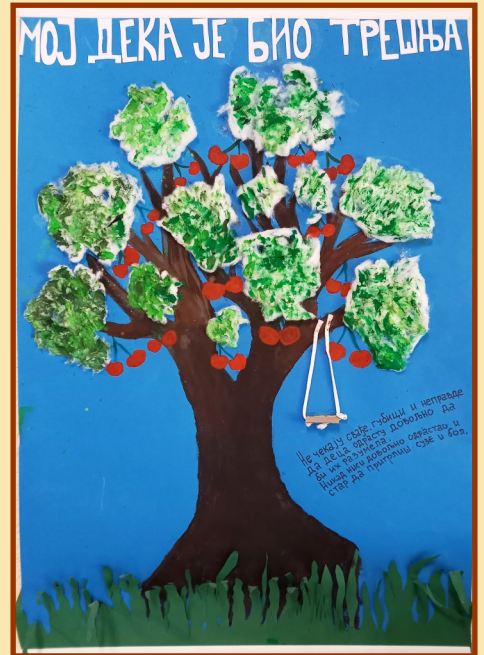
Сликовити пројекти

Аги и Ема

Азбука

Мој дека је био трешња

Мали Принц

Правила понашања

Пролеће

Разгледница мога краја

Планете

СВЕТИ САВА

СВЕТАЦ
И ПОСЛЕ СМРТИ ЈЕ ОСТАО
НАЈЗНАЧАЈНИЈА ЛИЧНОСТ У СРБИЈИ
КОЈОЈ СЕ НАРОД ДИВИ, МОЛИ И
ВЕРУЈЕ.

ПРИНЦ
РОБЕН ЈЕ НА ДВОРУ. ОТАЦ МУ ЈЕ
БИО ВЛАДАР ЖУПАН СТЕФАН
НЕМАЊА

УЧИТЕЉ
ШИРОЈЕ ЈЕ НАУКУ И ПИСМЕНОСТ,
ХОДАО ЈЕ ЗЕМЉОМ И УЧНО БУЂЕ
КАКО ДА РАДЕ И ЖИВЕ.

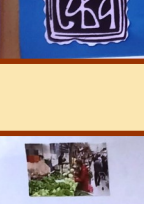
МОНАХ
ОДРЕКАО СЕ КРУНЕ И ОТИШАО У
МАНАСТИР НА СВЕТОЈ ГОРИ.

ИСЦЕЛИТЕЉ
МОЛИТВАМА ЈЕ ИСЦЕЉИВАО
БОЛЕСТИ. С ДАЛЕКИХ ПУТОВАЊА ЈЕ
ДОНЕСАО НЕПОЗНАТО БИЉЕ И
ИСПИСАО СВОЈ НАРОДУ ОТВОРИО
ЈЕ ПРВУ БОЈНИЦУ У СТУДЕНЦИ.

ГРАДИТЕЉ
ГРАДИО ЈЕ И ОБНОВЉАО ЦРКВЕ И
МАНАСТИРЕ.

ПОМИРИТЕЉ
ПОМИРИО ЈЕ ЗАВАБЕНУ БРАЋУ,
СИНОВЦЕ, СЕЂАКЕ НА МЕЂИ.

ПУТНИК
ЧЕСТО ЈЕ ПУТОВАО У СУСЕДНЕ
ДРЖАВЕ И ПРЕГОВАРАО С
ЊИХОВИМ ВЛАДАРИМА. ДВА ПУТА
ЈЕ ПУТОВАО У ЗЕМЉУ КОЈОЈ ЈЕ
ХОДАО ХРИСТ.

Свети Сава

ПОСЛОВИЦЕ

Човек са учи док је жив.	Привател се у новотије познаје.	Петна реч и госпођина злата откопа.
Испели на реци.	Ко ради, не боји се глади.	Без муке нема науку.
По делу се човек познаје.	Ко другом јаму копа, сам у њу упада.	Зло је ко не зна, а умити се на да.
Ко високо лети, ниско пада.	У срећу се игра гуд, а лаветину у сватру.	Вук длаку мења, али људ минају.

БРЗАЛИЦЕ

На врх брза врба мрда.	Рибља риба гриво реп.	Мишу га пушка, мичу га пушка.
Лежи кура жута уград жута пута.	Чуки муча на чуки.	Јеси ли ти то ту, јеси ли то ту, јеси ли ти то ту?
Читли чевчића на чевчићу шилућу.	Свака сврака скака на два крила.	Циц рибца, циц три — Циц брсти три.
Раскољчише ли ти се ошани?	Стала мала Мара на хрст, стара хана ома.	Пита Петар Петар, Пошто Петар, Пошто Петар, Пошто Петар, Пошто Петар.

ПИТАЛИЦЕ

Ко своју кућу носи на леђима? (Туж)	Ко има много ргапа а не зна да да шике? (Јак)	Шта може прати по зиду? (Сена)
Шта је најбље на свету? (Дан)	Шта је најдрње на свету? (Срамота)	Шта је најбоље на свету? (Мисао)
Шта је најслађе на свету? (Сав)	Шта је најскуље на свету? (Част)	Шта узме кад, а с места не миче? (Сат)
Која ватра не лене? (Угашена)	Шта путује без ногу? (Воза)	Која су крила без перја? (Прољерка)

ЗАГОНЕТКЕ

Што дан кад, а нико не ошине? (Сат)	Без које јује, сваком изаје, Укоб у перја? (Сав)	Било које, алопац, строје, алопац, строје? (Сав)
Два пољања, а још ош лана? (Уши око лана)	Ошк ошк, а лана, убоје, лана? (Сена)	Нико грав, а ошк штом, свету доста. (Сума)
Брво кад, на шуме, вокоб, кад, не брво, кад? (Сена)	У штом на, алопац, лана? (Панура)	Ти га је, ти га је, чеба, лана, лана? (Сав)
Ош лана, алопац, а свако са, ушк, лана? (Сума)	Сав лана, алопац, лана? (Сума)	Ош лана, алопац, лана? (Сума)

НАРОДНЕ УМОТВОРИНЕ

Народне умотворине

ПРИНЦИПИ УРАВНОТЕЖЕНЕ ИСХРАНЕ

УРАВНОТЕЖЕНА ИСХРАНА ЈЕ ОНА ИСХРАНА КОЈА САДРЖИ УРАВНОТЕЖЕН ОДНОС РАЗЛИЧИТИХ ВРСТА НАМИРНИЦА, ТЈ. ЊИХОВИХ ОСНОВНИХ САСТОЈАКА (ПРОТЕИНА, ШЕЋЕРА И МАСТИ). У њОЈ СЕ ПРЕПОРУЧУЈЕ КОМБИНАЦИЈА КОЈА САДРЖИ: ВОЋЕ И ПОВРЋЕ, МЛЕКО, МЕСО, ОРАШАСТЕ ПЛОДОВЕ И ЖИТАРИЦЕ. У ТОКУ ДАНА ТРЕБА УЗИМАТИ ДОСТА ВОЋА И ПОВРЋА. ТРЕБА ИЗБЕГАВАТИ ЕНЕРГЕТСКА И БРЗУ ГОЈАЗНОСТ ПИЋА, ПЕЋИВА ХРАНУ. ЈЕ БОЛЕСТ ПРЕКОМЕРНИМ НАКУПЉАЊЕМ МАСТИ И ПОВЕЋАЊЕМ ТЕЉЕСНЕ МАСЕ.

КОЈА СЕ ИСПОЉАВА ПЉАЊЕМ МАСТИ И МАСЕ.

АНОРЕКСИЈА ЈЕ ПОРЕМЕЂАЈ У ИСХРАНИ КОЈИ КАРАКТЕРИШЕ НИСКА ТЕЉЕСНА МАСА И ПОРЕМЕЂАЈ ДОЖИВЉАВАЊА СВОГ ТЕЛА УЗ СТРАХ ОД ГОЈЕЊА. **БУЛИМИЈА** ЈЕ ПРЕКОМЕРНА ПОТРЕБА ЗА ХРАНОМ, НЕКОНТРОЛИСАНА ПРОЖДРЉИВОСТ, ПРАКЕНА ОСЕЂАЈЕМ НЕЗАСИТЕ ГЛАДИ.

ДАНКА П. АНЂЕЈА Р. МИЈИЦА Ц. АНАСТАСИЈА Ц. VII.

Принципи уравнотежене исхране

ПЕРСПЕКТИВА ПОСЛОВА

Потражња за ИТ стручњацима далеко већа од понуде. Резултати истраживања ТРЖИШТА у Србији донели су листу најтраженијих занимања и она говоре о све већој потреби кадрова из области ИТ сектора. Тренутно у Србији преко 30.000 ИТ стручњака недостаје, а потражња за њима брже расте из године у годину.

Радници појединих струка Поције као што су пекар, кувар, фризер и аутомеханичар су тражени. Међутим све мање људи се опредељује за њих.

Већа понуда кандидата на тржишту рада него тражња за њима. Економисти, економски техничари, књиговође, наставници и слично. Број особа образованих за те поције је већи од саме потребе.

Занати који изумиру. Занати као што су обућар и сајчиња, некада јако цењени, данас полако нестају. Постоји потреба, али је све теже доћи до њих.

Зачини: Заповић, Браничић, Петровић VII.

Перспектива послова

ДЕШАВАЊА

Октобарске свечаности

У оквиру Октобарских свечаности организован је Јесењи маскенбал на летњој позорници Културног центра. Невероватних педесет осам маски учествовало је на овом првобитно замишљеном „малом” маскенбалу. Нашу школу представљали су ученици трећег разреда: Дуња Царевић са маском „Јесења принцеза”, Филип Терзић са маском „Јесенко” и ученица шестог разреда Сара Радосавчевић са маском „Босиљчица”. Маска „Јесенко” освојила је друго место, док је награда за специјалну маску припала „Босиљчици”. Честитамо нашим сјајним ученицима на учешћу и освојеним наградама. Били сте дивни, поносни смо!

Посета фабрици дрвета

У циљу повезивања теоријских и практичних знања из предмета природа и друштво, предшколци и ученици трећег разреда посетили су фабрику „Технодрво” и на тај начин ближе се упознали са прерадом дрвета и рециклажом.

Уз велику љубазност и гостољубивост домаћина, ученици су имали прилику да се упознају са различитим пословима у оквиру фабрике. Чули су како се складишти и прерађује дрво, упознали се с радом свих машина, а посебно им је објашњен поступак добијања чачкалица. Имали су прилику да виде и начин паковања, као и одлагање у магацин. Домаћини су им дозволили да и њихове вредне ручице упакују неколико чачкалица, што је код деце изазвало велико одушевљење.

Ученици су овом посетом богатији за нова, практична знања. Од домаћина су добили симболичне поклоне, уз жељу да се овакав вид сарадње и даље настави.

Након посете, дружење уз песму и игру наставили су на оближњем терену.

Мисли храбро – осети слободу

Ученици наше школе имали су част да буду део величанственог програма Средње школе „Драгачево” Гуча. Ова средњошколска установа обележила је, у препуној сали Културног центра у Гучи, 65 година постојања и успешног рада. Програм под називом „Мисли храбро – осети слободу” био је посвећен важном историјском јубилеју – 130 година од Горачићке буне. Захваљујемо Средњој школи на позиву и сарадњи и желимо им још много година успешног рада.

Дечје чаролије

Наши другари уживали су у представи „Дечје чаролије”. Чаробњак Феникс, уз помоћ својих помоћника, успео је да убеди публику да магија постоји. Чаробњак је децу водио у свет маште, кроз интерактивно учествовање.

Дар удружења „Наше Драгачево”

Удружење „Наше Драгачево” и претходне школске године даровало је наше успешне ученике. Петар Кнежевић, ученик петог разреда, добио је на дар телефон, док је Маријана Главоњић, ученица четвртог разреда, добила рачунар. Захваљујемо Удружењу на дивном гесту.

Рубрику уредила: *Јелена Ивановић, учитељица*

ДА СЕ НИКАД НЕ ЗАБОРАВИ

Недеља сећања и заједништва

У оквиру Недеље сећања и заједништва, ученици трећег разреда осмислили су пано којим су желели да одају поштовање жртвама које су страдале у немилим догађајима прошле године, да пруже подршку њиховим породицама, пријатељима, другарима, али и широј заједници. Први део часа одељењског старешине био је посвећен птицама. Разговарали смо о томе како да их заштитимо у насељу, која је њихова симболика, а потом су ученици цртали и исписивали поруке подршке.

У сарадњи са педагогом школе, за ученике млађих разреда реализована је радионица „Ружно Паче”. Након одгледаног цртаног филма и разговора, заједничким снагама формулисали су следеће поруке: Никада не треба да избацујеш некога из друштва; Не треба да гледамо како ко изгледа, него какво срце има; Не треба да одбацујемо друге због тога како изгледају.

Организован је и литерарни конкурс на енглеском језику на тему „Together we are stronger” („Заједно смо јачи”). На конкурс су учествовали ученици старијих разреда. Сви ученици добили су по књигу на енглеском језику, како би и даље ширили вокабулар и љубав према писању, а три најбоља рада, према одлуци жирија, добила су и похвалницу.

Тематска недеља о пријатељству

Након предложених Смерница Министарства просвете, на часовима енглеског језика реализована је тематска недеља која је у сваком разреду имала варијацију на главну тему о пријатељству: Мој пријатељ; Са најбољим другом у слободно време; Мој пријатељ и ја – сличности и разлике; Цвет пријатељства – по чему сам ја добар друг, а шта бих могао да променим код себе да будем још бољи; Како могу да будем добар на одмору, за време доручка, на часу; Савети за упознавање новог пријатеља; Када бих могао да мењам једну ствар, променио бих ... (код себе, у породици, у свету...).

Овим темама одазвали су се сви ученици. На једном часу правили су пројекат на задату тему, док су на следећем имали задатак да га презентују. Били су веома инспирисани темом и мотивисани за рад.

Тематска недеља реализована је и у млађим разредима. Малени прваци упознавали су се кроз игру и дружење. У другом разреду говорили су о магичној моћи речи, поштовању, правилима понашања. Тематски дани у трећем разреду осмишљени су тако да су сви предмети, током целог дана, били прилагођени датој теми, а не само део часа. Припремљене су презентације, наставни листићи, квизови, радило се у групи. Говорило се о породици, другарству, правилима понашања, бирали су „тајног пријатеља”; часове физичког и здравственог васпитања имали су са ученицима четвртог разреда. Петак је био резервисан за природу, тако да су сви часови реализовани у дворишту црквене порте. У четвртог разреда тематски дани били су посвећени другарству.

Циљ тематске недеље био је да ученици унапреде односе засноване на међусобном поштовању, сарадњи и солидарности уз уважавање различитости; схвате важност пристојног понашања и основна правила примењују у свакодневном животу са одраслима и својим вршњацима; развијају и усвајају позитивне људске вредности; сарађују са другима у групи на заједничким активностима; говоре са уважавањем о својим другарима; негују брижност и љубав према својим другарима.

Игре без граница

У оквиру Недеље предузетништва, ученици млађих разреда учествовали су у играма без граница. Како би снаге биле одмерене, били су подељени у четири мешовите групе. Једну групу чиниле су вредне „Пчелице”, другу малени „Зечићи”, трећу разиграни „Лептирићи” и четврту веселе „Жабице”. Спортске активности започете су прелажењем полигона препрека. Провлачили су се испод клупа, прескакали палице, преносили лопте. Уследило је скакање у џаковима, ношење јаја у кашикама, надвлачење конопца, пребацивање лопти из једног обруча у други... Током свих игара владао је прави навијачки и такмичарски дух. Бодрили су једни друге, громогласно навијали за своју екипу. По завршетку свих игара, резултат је био изједначен, па смо победника одредили поновним скакањем у џаку. Екипа „Пчелице” награђена је дипломама и слаткишима које су потом поделили са другарима у оквиру својих одељења.

Спорт је веома важан за раст и развој детета. Доприноси стварању здравих навика, развија сарадњу и тимски рад, поспешује правилнији развој мишића... Овим активностима желели смо да учврстимо другарство и да покажемо да заједничким снагама можемо доћи до успеха.

Јелена Ивановић, учитељица

Наше фудбалске екипе учествовале су на турнирима у Вичи, Котражи, Горњем Милановцу

Спортске игре ученика млађих и старијих разреда

Крос РТС-а

Наши другари у ИО Губеревци уживају на новом спортском терену

Шетњом до здравља

ЗАБАВНА СТРАНА

Вук Стефановић Караџић рођен је 6. новембра 1787. године у Тршићу, покрај Лознице. Творац је наше азбуке. Да би сачувао од заборава, путовао је и записивао народне песме и приче, које су непроцењиво благо наше културе. Успоставио је граматичка и правописна правила. Изборио се да наш народни језик буде књижевни.

Забавну страну посвећујемо управо њему. Уживајте!

Овако је изгледало наше писмо пре Вука Стефановића Караџића и звало се глагољица.

⊕ А	⊖ Б	⊗ В	⊘ Г	⊙ Д	⊚ Е	⊛ Ж	⊜ Ц
⊝ З	⊞ И	⊟ Ј	⊠ Ђ	⊡ К	⊢ Л	⊣ М	⊤ Н
⊥ О	⊦ П	⊧ Р	⊨ С	⊩ Т	⊪ У	⊫ Ф	⊬ Х
⊭ О	⊮ Ц	⊯ Ч	⊰ Ш	⊱ Ѓ	⊲ џ	⊳ џ	⊴ џ
⊵ æ/e	⊶ yu	⊷ ž	⊸ yž	⊹ ž	⊺ yž	⊻ f	⊼ i/v

Помоћу глагољице напиши АЗБУКА.

Повежи заговетку са одговарајућом сликом, тј. решењем.

У наше баке стаклене очи.

Зими путује, лети хладује.

Нити шушну, нити бушну, а у кућу уђе.

Стално пије, а ништа не једе.

У њој се огледаш, огледало није, из ручице бежи кад се дете мије.

Нити је у соби, нити напољу.

Реши укрштеницу:

Дате појмове пронађи у осмосмерци:

Тршић, Локсим,
Јагда, Тома,
Стеван, Михајло,
Троноша, Јефто Савић,
Лозница, Караборје,
Кнез Милош, Беч,
Речник, Песмарица,
Граматика, Азбука,
Умотворине, Народ,
Певачи

Ј	Е	Ф	Т	О	С	А	В	И	Ђ	У	А	К
О	Е	Т	Р	О	Н	О	Ш	А	П	М	П	А
К	И	О	Ш	Н	А	Р	О	Д	Е	О	Е	Р
С	А	М	И	У	Ш	Ф	Л	Р	В	Т	С	А
И	К	А	Ђ	Р	К	Л	Љ	Е	А	В	М	Ђ
М	И	Х	А	Ј	Л	О	М	Ч	Ч	О	А	О
С	Т	С	З	А	Т	З	Ђ	Н	И	Р	Р	Р
Т	А	Ф	Б	Г	Х	Н	Ц	И	Ч	И	И	Ђ
Е	М	В	У	Д	Ж	И	Ј	К	Н	Н	Ц	Е
В	А	Г	К	А	З	Ц	К	Љ	Њ	Е	А	Б
А	Р	Д	А	Е	И	А	Л	М	О	П	Р	Е
Н	Г	Ђ	К	Н	Е	З	М	И	Л	О	Ш	Ч

ДЕШИФРУЈ ИЗРЕКУ Број поред сличице означава које слово по реду из те речи треба уписати на линију.

Друго место на Републичком такмичењу за Најбољу децу карикатуру „Мали Пјер”

„ГОРАЧАНАЦ”, лист ученика и наставника ОШ „Горачићи”

Година излажења: октобар, 2024.

Сајт: <http://skolagoracici.mojaskola.org/>

Имејл: osgoracici@mts.rs

За издавача: Снежана Илић,
директорка Школе

Уредник, лектор, припрема за штампу: Јелена Ивановић, мастер
учитељ

Сарадници: ученици ОШ „Горачићи”;
наставници: Мирјана Марић, Вања
Вукићевић, Вера Ненадовић, Предраг
Јаковљевић, Бранка Трнавац, Наташа
Копривица, Зорица Новичић, Светлана
Вујиновић, Марушка Јовановић,
Слађана Радосавчевић, Марија Пендић
и стручни сарадник Ана Милетић
Миловановић.

Насловна страна: Сара Радосавчевић,
шести разред

Штампа: Прима, Горњи Милановац

Тираж: 200

